

IN MEMORIAM
DR. WILLEM GRAAFLAND

WILLEM GRAAFLAND, geboren in 1926, studeerde biologie aan de Universiteit van Amsterdam. Met grote energie wist hij een deel der studiekosten zelf te verdienen, o.a. door te werken op het Laboratorium van de Afdeling Volksgezondheid van de Gemeentelijke Geneeskundige en Gezondheidsdienst te Amsterdam, hetgeen ertoe bijdroeg dat hij zijn gezichtskring verbreedde. Na het kandidaats-examen en het vervullen van de militaire dienstplicht werd hij opgemerkt door Professor Dr. JOHA WESTERDIJK. Op haar verzoek werd deze be-gaafde student aangesteld door de Rijksuniversiteit van Utrecht als assistent bij het Phytopathologisch Laboratorium „Willie Commelin Scholten” te Baarn. Sindsdien is hij de fytopathologie trouw bebleven. De virologie trok hem in het bijzonder.

Na zijn doctoraal-examen in 1953 schenen de grootste moeilijkheden overwonnen. Hij kon zich nu geheel wijden aan het onderzoek en het onderwijs in de fytopathologie, dat hem altijd nauw aan het hart heeft gelegen. Door zijn prettigitte manier van omgaan met mensen wist hij zich vele vrienden te verwerven onder de vakgenoten in Nederland en daar buiten. Een studiebeurs, verleend door de Franse regering, stelde hem in staat enkele maanden te werken op het „Station Centrale de Pathologie Végétale” te Versailles, waar hij o.a. de techniek leerde van het opkweken van gezonde planten uit meristemen van virus-

zieke variëteiten. Bezoeken aan congressen en korte studiereizen brachten hem in contact met Belgische en Engelse onderzoekers. Ondertussen zette hij zijn onderzoek over het parasitisme van *Exobasidium azaleae* voort, dat leidde tot zijn proefschrift, dat in 1960 verscheen.

Zo scheen hij als onderzoeker een goede toekomst tegemoet te gaan, als zich niet reeds in 1954 de eerste tekenen van zijn slepende ziekte geopenbaard hadden. Na lange perioden van behandeling in het Academisch Ziekenhuis te Utrecht, waar men geen middel tot genezing onbeproefd liet, trad wel telkens verbetering in, maar helaas liet zijn gezondheidstoestand steeds meer te wensen over. Verder experimenteel werken was uitgesloten. Zijn vroeger te Amsterdam opgewekte belangstelling voor de hydrobiologie deed hem het plan opvatten parasieten van wieren te bestuderen. Reeds doodziek trof hij hiertoe nog voorbereidingen.

Zijn sterk geloof en wil tot leven hebben hem misschien langer voor gezin en werk behouden dan de ernst van zijn ziekte deed verwachten. De dag voor zijn heengaan gaf hij toe de strijd verloren te hebben, een strijd, die hij met zoveel bewonderenswaardige moed gestreden heeft. Hij overleed op 10 april 1962 in het Academisch Ziekenhuis te Utrecht, pas 35 jaar oud.

Met WILLEM GRAAFLAND ging een begaafd onderzoeker heen, aan wie het Baarnse laboratorium veel te danken heeft, een strijdbaar mens en bovenal een vriend van velen. Hij laat een lege plaats achter in de kring van zijn studie- en vakgenoten en in het bijzonder in zijn gezin. Naar zijn vrouw en kinderen gaat ons medeleven uit.

L. C. P. KERLING